

Vragen die door een aantal fracties aan minister Donner gesteld zijn naar aanleiding van zijn [brief van 21 februari aan de Tweede Kamer](#).

Met belangstelling hebben de leden van de fractie van D66 kennisgenomen van de brief van 21 februari 2003, waarin de regering ingaat op vragen van deze fractie over het huidige adoptiebeleid. Naar aanleiding van de brief hebben deze leden nog enige nadere vragen over het adoptiebeleid in het algemeen en over adoptie door homoseksuelen in het bijzonder.

I. Adoptiebeleid in het algemeen

Doorlooptijden

De leden van de fractie van D66 zijn verheugd over het voornemen van de regering om de doorlooptijd voor het verkrijgen van een beginselverklaring te verkorten tot 12 maanden. Volgens deze leden blijft het echter onduidelijk op welke wijze de verkorting van de wachttijd zal worden bereikt; het KPMG rapport waarnaar wordt verwezen bevat immers slechts aanbevelingen. De ervaringen rondom het bekorten van de wachttijden voor MVV's leert dat een zeer gerichte aanpak noodzakelijk is om daadwerkelijk resultaten te boeken. De leden van de fractie van D66 vragen de regering dan ook of zij alsnog een plan van aanpak voor de wachttijden bij adoptie naar de Kamer wil zenden. De regering acht een doorberekening van de kosten voor de voorlichtingscursus gerechtvaardigd, vanwege de bekorting van de proceduretijd tot 12 maanden. Is de regering bereid deze kostendoorberekening op te schorten tot het moment dat de wachttijd daadwerkelijk is teruggebracht tot 12 maanden, zo vragen de leden van de fractie van D66? Kan de regering aangeven waarom de Centrale Autoriteit 85 weken heeft gewacht voordat een vergunning werd verleend aan de Nederlandse Adoptie Stichting? Is het juist dat de wachttijd voor de zogenaamde VIA cursus inmiddels is opgelopen tot 2 jaar?

De regering concludeert dat de extra gelden die bij het amendement Dittrich ter beschikking zijn gesteld, verre van toereikend zijn om de kosten van verkorting van de doorlooptijden te bekostigen. Is het juist dat er nu slechts 2 personen op het ministerie van Justitie werkzaam zijn op het gebied van adoptie? Hoeveel zal de regering wél ter beschikking stellen om de noodzakelijke kosten te dekken?

De leden van de fractie van D66 vragen de regering of het invoeren van een wachtlijst voor de aanvraag van een beginseltoestemming niet eerder leidt tot een verlenging van de doorlooptijd van een adoptieprocedure, dan tot een oplossing voor de wachttijden?

De leden van de fractie van D66 vragen de regering in hoeverre zij het redelijk vindt om strikt vast te houden aan het verlopen van de beginselverklaring op het moment dat de oudste partner de leeftijd van 46 jaar bereikt, nu de overheid zelf vaak mede verantwoordelijk is voor het feit dat ouders lang op een adoptiekind moeten wachten?

De regering stelt dat een versnelde verstrekking van de beginseltoestemming niet altijd zal leiden tot versnelling van de totale adoptieprocedure, omdat het aantal kinderen dat voor adoptie beschikbaar is, nu eenmaal structureel kleiner is dan het aantal personen dat een kind wil adopteren. De fractie van D66 ontving de afgelopen weken vele berichten over de onjuistheid van deze veronderstelling. Weliswaar komen er steeds minder adoptiekinderen naar Néderland, maar wereldwijd worden er steeds meer kinderen ter adoptie aangeboden en geplaatst, zo luidt de reactie. De leden van de fractie van D66 vragen de regering of deze reactie juist is.

De verspreiding van het aanbod van landen dat kinderen ter adoptie aanbiedt, fluctueert continu en Nederland slaagt er volgens velen niet in de internationale trend bij te houden. De Nederlandse vergunninghouders zouden veel actiever op zoek kunnen gaan naar nieuwe mogelijke adoptiekanalen in plaats van slechts vast te houden aan bestaande contacten; te denken valt hierbij aan het verkennen van de mogelijkheden in landen als Vietnam, Cambodja en Madagaskar. Bent u bereid om het tekort aan aanbod van adoptiekinderen nader te laten onderzoeken, zoals ook KPMG aanbeveelt, en te bezien hoe flexibeler ingespeeld kan worden op het internationale aanbod van kinderen die een adoptiegezin zoeken?

Zelfdoe-adoptie

Onder ouders die zelf een adoptie regelen met behulp van een deelbemiddeling, is verontwaardiging gerezen over het feit dat KPMG in haar rapport deelbemiddeling en illegale adoptie op één lijn stelt en deelbemiddeling daarmee problematiseert. Bent u bereid om afstand te nemen van deze benadering, zo vragen de leden van de fractie van D66?

De eisen voor een zelfdoe-adoptie staan in principe in wetten en verdragen beschreven. De regering heeft in bepaalde gevallen ingestemd met een bedenktijd van 3 maanden voor de moeder of de ouders van een kind, nadat de afstandverklaring was getekend. Op grond van welke (wettelijke) bevoegdheid is met deze bedenktijd ingestemd? Waarom acht de regering deze bedenktijd wenselijk?

Adoptie uit Cambodja

Recent is onduidelijkheid ontstaan over de mogelijkheid van adoptie vanuit Cambodja. Kan de regering helderheid scheppen over huidige situatie rond adoptie vanuit Cambodja? De leden van de fractie van D66 vragen daarbij aandacht voor een aantal bijzondere kwesties: Wat is de reden voor de klaarblijkelijke opschorting van adopties uit Cambodja? Zou niet reeds in januari een beslissing worden genomen over de voortgang van adopties uit Cambodja; waarom is er tot op heden nog geen duidelijkheid? Welke mogelijkheden zijn er om ouders die reeds een kind uit Cambodja hebben geadopteerd wél –versneld – in aanmerking te laten komen voor adoptie van een tweede kind uit dat land (vergelijk de oplossing die destijds voor Guatamala is gevonden)?

II. Adoptie door personen van gelijk geslacht

Onderzoek

De regering noemt het gebrek aan bereidheid van landen van herkomst om kinderen beschikbaar te stellen voor adoptie, als reden voor het feit dat interlandelijke adoptie nu niet openstaat voor twee personen van hetzelfde geslacht. De regering haalt twee onderzoeken aan waaruit deze afwijzende houding zou blijken. Over deze onderzoeken hebben de leden van de fractie van D66 enige vragen.

In het kader de notitie Leefvormen (Kamerstuk 22 700) is een eerste onderzoek gedaan. Kan de regering aangeven welke instantie dit onderzoek heeft verricht? Is het juist dat dit onderzoek slechts is gebaseerd op een vragenlijst die op twee internationale conferenties is verspreid en die slechts door een beperkt aantal landen volledig is ingevuld en geretourneerd? Is het juist dat in dit onderzoek nauwelijks directe informatie is verkregen over de opvattingen in herkomstlanden ten aanzien van adoptie door één of twee homoseksuelen? Is het juist dat de conclusies in dit rapport ten aanzien van adoptie door homoseksuelen vooral worden getrokken op basis van indirecte informatie, zoals de eisen die een land stelt aan de burgerlijke staat van een persoon?

Is het juist dat de regering de resultaten van het tweede onderzoek naar adoptie door personen van gelijk geslacht, gedaan tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel 26 673, niet naar de Kamer heeft gezonden? Is de regering bereid dat alsnog te doen? De regering stelt dat uit het tweede onderzoek blijkt dat landen van herkomst bereid blijven om kinderen voor adoptie aan Nederland af te staan, ook wanneer Nederland adoptie door homoseksuelen toestaat. Het feit dat de relatie met enkele landen van herkomst mogelijk onder druk komt te staan, wanneer achteraf zou blijken dat kinderen tóch bij paren van gelijk geslacht zouden worden geplaatst, is voor de regering reden om adoptie door paren van gelijk geslacht niet toe te staan. Gaat deze veronderstelling niet voorbij aan het feit dat voordat een beginseltoestemming wordt afgegeven er een uitgebreid gezinsonderzoek plaatsvindt, waaruit de gezinssamenstelling van de ouders blijkt, en dat het daarom – bij een goed gezinsonderzoek – in feite is uitgesloten dat herkomstlanden achteraf pas worden geconfronteerd met het plaatsen van kinderen bij een homoseksueel paar? Ondergraaft dit niet de argumentatie van de regering in deze, zo vragen de leden van de fractie van D66.

De regering geeft aan pas in 2005 opnieuw onderzoek te willen doen naar de bereidheid van landen van herkomst om kinderen ter adoptie af te staan aan één of twee homoseksuelen. Is de regering bereid al eerder een onderzoek te doen naar de vele landen die in het geheel nog niet eerder onderzocht zijn, zoals Rusland, Suriname en Taiwan? Zo nee, waarom niet?

De regering geeft aan in de periode totaan het aangekondigde onderzoek van 2005, alertheid te zullen betrachten ten aanzien van de opvatting van herkomstlanden over adoptie door homoseksuelen. Hoe zal de regering aan deze alertheid vormgeven en op welke wijze kan aan eventueel geconstateerde veranderingen in Nederland gevolg worden gegeven? Is het dan wellicht mogelijk om met landen die bereid blijken kinderen af te staan aan één of twee homoseksuelen hierover afspraken te maken?

Verenigde Staten

De regering stelt dat de mogelijkheid van adoptie door één homoseksueel persoon van een kind uit de Verenigde Staten niet in gevaar komt door ratificatie van het Haags Verdrag door de VS. Is dat materieel niet wél het geval, nu de optie van de zogenaamde 'zelfdoe-adoptie' door ratificatie van het Haags Verdrag wegvalt, terwijl de Nederlandse vergunningshouders momenteel niet bemiddelen voor homoseksuelen? Wanneer adoptie uit de Verenigde Staten materieel wel mogelijk zou blijven voor één homoseksueel persoon, kan de regering dan aangeven of het voor de mogelijkheid om te adopteren relevant is of deze persoon getrouwd is met iemand van hetzelfde geslacht? Kan de regering nauwkeurig aangeven op welke wijze de mogelijkheden voor één of twee homoseksuelen om een kind uit de Verenigde Staten te adopteren, veranderen, wanneer het de VS het Haags Verdrag ratificeren?

Is het juist dat slechts de Amerikaanse staten Florida en Mississippi de adoptie door homoseksuelen verbieden? Kan in dat geval wel worden gesproken van de 'zeer grote verschillen van opvatting over de wenselijkheid van deze vorm van adoptie' in de Verenigde Staten, zoals de regering doet? Waarom is de regering precies van mening dat een bilaterale

afpraak met de federale Amerikaanse overheid over adoptie door homoseksuelen niet mogelijk is?

Is het denkbaar dat ook andere landen dan de Verenigde Staten niet steeds bezwaren hebben tegen adoptie door één homoseksuel persoon; te denken valt bijvoorbeeld aan Roemenië, dat volgens het Rapport van de commissie Kortmann uit oktober 1997 immers ook bereid is het Nederlandse homohuwelijk te erkennen.

Is het juist dat het Haags Verdrag onder echtgenoten slechts personen van verschillend geslacht verstaat? In hoeverre is dit strijdig met anti-discriminatie bepalingen in andere internationale verdragen en in hoeverre is dit strijdig met de Nederlandse wetgeving, zoals die over de openstelling van het huwelijk voor personen van gelijk geslacht?

Vergunninghouders en deelbemiddeling

Momenteel is adoptie door homoseksuelen van een buitenlands kind alleen mogelijk via de 'zelfdoe-methode'. Bent u bereid om één of meerdere (kanalen van) de reguliere vergunninghouders open te stellen voor adoptie door homoseksuelen van buitenlandse kinderen (bijvoorbeeld uit de Verenigde Staten)? Zo nee, waarom niet?

Kunt u aangeven in hoeveel gevallen door de organisatie Kind en Toekomst in de afgelopen jaren een zogenaamde deelbemiddeling is verricht voor homoseksuele personen die een kind middels zelfdoe-adoptie wilden adopteren? Kunt u aangeven hoeveel aanvragen voor een zogenaamde deelbemiddeling door een homoseksuele personen zijn gedaan? Zijn u vergelijkbare cijfers bekend van andere instanties die deelbemiddeling verrichten? Zo vragen de leden van de fractie van D66.

Voorlichting

De regering stelt in haar brief dat door de combinatie van brochures over adoptie inzicht kan worden verkregen in de huidige mogelijkheden voor homoseksuelen om een kind uit het buitenland te adopteren. Is de regering bereid om deze mogelijkheden, eventueel bij een nieuwe druk, helder te vermelden in de brochure over interlandelijke adoptie?

Conclusies ten aanzien van de wet- en regelgeving

Bent u bereid het verbod op adoptie van buitenlandse kinderen door personen van gelijk geslacht op te heffen, door de *Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie* in die zin aan te passen dat onder 'echtgenoten' ook personen van gelijk geslacht vallen? Zo nee, waarom niet? Bent u bereid de wet in die zin aan te passen dat adoptie door personen van gelijk geslacht mogelijk is, tenzij het land dat het kind ter adoptie aanbiedt niet instemt met adoptie door twee homoseksuelen? Bent u bereid de huidige bepalingen, die (internationale) adoptie door personen van gelijk geslacht verbieden, te laten evalueren? Bent u bereid bij een dergelijke evaluatie een vergelijking met de situatie in Zuid Afrika te betrekken, waar adoptie door homoparen inmiddels mogelijk is? Zo vragen de leden van de fractie van D66.

Ook nu al worden met afzonderlijke landen specifieke afspraken gemaakt over de eisen aan de adoptieouder(-s); te denken valt hierbij aan inkomenseisen. Is het juist dat nog nooit of vrijwel nooit een land is afgehaakt omdat niet (exact) aan deze eisen werd voldaan? Ziet u mogelijkheden om, binnen de huidige adoptiekanalen, met bepaalde landen afspraken te maken over de mogelijkheid van adoptie door één of twee homoseksuelen? Zo nee, waarom niet?

De leden van de SGP-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de minister van Justitie. Zij hebben enkele vragen en opmerkingen.

De Belangenvereniging Zelfdoeners in Adoptie heeft in een brief aan de minister diverse grieven en zorgen geuit, met name naar aanleiding van de voorgenomen invoering van het wachtlijstensysteem alsmede naar aanleiding van passages in het KMPG-rapport over «zelfdoeners». Wat is de inhoudelijke reactie van de minister op de aangedragen bezwaren? De minister geeft aan dat in Nederland het aantal vanuit het buitenland geadopteerde kinderen in 2002 is afgenomen. Hoe is dit te verklaren? In hoeverre is er daadwerkelijk sprake van een kleiner aantal buitenlandse kinderen voor wie adoptie het aangewezen alternatief is?

Uit diverse reacties is de leden van de SGP-fractie gebleken dat de passages over de invoering van het wachtlijstensysteem bij sommigen de indruk hebben gewekt dat de minister een negatieve houding tegenover interlandelijke adoptie zou innemen. Is deze indruk terecht? Wil de minister zijn grondhouding nader toelichten?

De leden van de SGP-fractie menen dat door het wegnemen van onnodige bureaucratische belemmeringen of door versnelling van procedures, buitenlandse kinderen die daadwerkelijk in aanmerking komen voor adoptie sneller naar Nederland kunnen komen. Is de minister bereid om dit proces actief te ondersteunen? Welke mogelijkheden ziet hij daarvoor?

In de brief wordt gesproken over wijzigingen die zullen optreden in de kostendoorberekening van de voorlichtingscursus. Welke veranderingen zullen precies optreden en waarom wordt daarmee afgeweken van de thans bestaande systematiek?

De leden van de SGP-fractie staan negatief tegenover het doorberekenen van een hoger tarief voor de voorlichtingscursus. Daarbij nemen zij in aanmerking dat het hier om een algemene wettelijke verplichting gaat en bovendien de kosten van adoptie per saldo al behoorlijk zijn toegenomen. Zij wijzen in dit verband onder andere op het feit dat de vergunninghouder Wereldkinderen onlangs om de reden van financiële stabiliteit het solidariteitsbeginsel voor de adoptiekosten in het buitenland heeft losgelaten, waardoor veel aspirant-adoptiefouders met een forse kostenstijging te maken hebben. Deze leden zijn bezorgd over de gevolgen van alle kostenstijgingen en vrezen dat in toenemende mate minderbedeelde echtparen om financiële reden moeten afzien van adoptie. Hoe beoordeelt de minister deze ontwikkeling?

In de meeste Noord-Europese landen, waaronder Zweden, Noorwegen en Denemarken, steunt de overheid de adoptieorganisaties of de adoptiefouders financieel. De leden van de SGP-fractie zijn voorstander van een dergelijke tegemoetkoming in de kosten voor minderbedeelde echtparen. Is de minister bereid de vergunninghouders, en/of (minderbedeelde) adoptiefouders financieel te ondersteunen?

De mogelijkheden voor tegemoetkoming langs fiscale weg zijn thans beperkt. In dit verband vragen de leden van de SGP-fractie hoe het komt dat het fiscaal aftrekbare bedrag voor bureaunkosten lager is vastgesteld dan de daadwerkelijke kosten veelal zijn. Is de minister bereid te bevorderen, dat het aftrekbare bedrag voor bureaunkosten wordt verhoogd?

Welke tariefstijgingen hebben zich in de afgelopen jaren voorgedaan in de kosten van een zogenaamd vreemdelingenpasje? Welke redenen liggen hieraan ten grondslag? Is de minister bereid de kosten voor een vreemdelingenpasje voor adoptiekinderen te verlagen?

De leden van de SGP-fractie vragen of het mogelijk is te bewerkstelligen dat voor adoptiekinderen uit de zogenaamde niet-verdragslanden standaard een verblijfsvergunning voor vijf jaar wordt afgegeven. Nu krijgen kinderen regelmatig een vergunning voor een jaar. Als de adoptieprocedure dan nog niet is afgerond, krijgen de ouders niet alleen te maken met onnodig veel extra bezoeken aan de Vreemdelingendienst, maar ook met onnodige extra kosten.

Er zijn grote problemen gerezen bij adoptie vanuit Hyderabad, India. Procedures ten aanzien van kinderen die reeds zeer lange tijd geleden voor adoptie in aanmerking zijn gebracht, zijn in een aantal gevallen zeer vertraagd. Ziet de minister mogelijkheden om op enigerlei wijze invloed uit te oefenen om de ontstane impasse te doorbreken?

De leden van de SGP-fractie is gebleken dat er tevens problemen zijn opgetreden bij de adoptie van kinderen vanuit Cambodja. In hoeverre en om welke redenen is de vertraging ontstaan in afhandeling van de hierop betrekking hebbende verzoeken? Wanneer zal hierover meer duidelijkheid ontstaan en een einde komen aan de ontstane onzekerheid?

De leden van de fractie van het CDA hebben kennisgenomen van de brief van de minister van Justitie. Zij hebben enkele vragen aan de minister. Is na ratificatie door de Verenigde Staten de praktische mogelijkheid tot adoptie uit de Verenigde Staten niet vervallen, omdat voor kinderen die ter adoptie in de Verenigde Staten worden aangeboden eerst binnen de Verenigde Staten zelf naar adoptanten moet worden gezocht? Zijn er daardoor, gelet op het feit dat in de Verenigde Staten de vraag naar adoptiekinderen groter is dan het aanbod, na ratificatie door de Verenigde Staten voor Nederlandse alleenvragers nog adoptiekinderen beschikbaar?

De leden van de PvdA-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de minister van Justitie. Zij hebben een aantal vragen en opmerkingen. Deze leden hebben vragen over de tweede enquête die is gehouden door het ministerie van Justitie onder adoptielanden die als land van herkomst voor Nederland belangrijk zijn. Uit deze enquête komt naar voren dat de landen niet geconfronteerd willen worden met verzoeken van paren van hetzelfde geslacht. Wat kunnen de gevolgen zijn voor de verzoeken tot adoptie van homoparen? Zou hier een afwijzing van de adoptie op kunnen volgen?

De minister geeft aan dat de relaties met deze landen onder druk kunnen komen te staan. Blijkt uit de enquête hoe deze «druk op de relatie» tot uiting wordt gebracht? Wat wordt verstaan onder «druk op de relatie»? Heeft deze eventuele druk alleen betrekking op de adoptie of komt dit ook tot uiting op een ander gebied? Als de antwoorden op deze vragen niet uit de enquête blijken, wat is de visie van de minister op deze te verwachten «druk op de relatie» ten gevolge van adoptieaanvragen door homoparen?

Stel dat het land van herkomst dat niet geconfronteerd wil worden met adoptieverzoeken van homoparen niet bij voorbaat de aanvraag afwijst. Welke «druk op de relatie» is voor de minister aanvaardbaar om het land te wijzen op de emancipatie van homoparen bij adoptie zoals Nederland dat ziet? Kan deze houding van Nederland niet een belangrijk effect hebben op het beleid van dit adoptieland als blijkt dat Nederland adoptie door homoparen een belangrijk punt vindt?

De minister wil vasthouden aan het voorstel om in 2005 een vervolgonderzoek in te stellen en niet eerder. Is de minister het met de leden van de PvdA-fractie eens dat een onderzoek dat is toegespitst op de verschillende landen meer bruikbare informatie kan opleveren, omdat in een dergelijk onderzoek de vragen gericht gesteld kunnen worden? Denkt de minister dat een dergelijk onderzoek niet eerder kan plaatsvinden dan het voorgestelde 2005, aangezien het een andere vorm van enquête betreft? De minister acht het wenselijk om eerst enige ervaring op te doen met de in Nederland opgetreden mogelijkheid voor homoparen om een kind te adopteren. Deze wet is twee jaar geleden in werking getreden. Zijn er al resultaten bekend? Als er nog geen resultaten bekend zijn, binnen welke termijn denkt de minister dat deze gegevens wel bekend zijn? Wat wordt in de brief bedoeld met het «betrachten van alertheid in de tussenliggende periode»? Op welke manier denkt de minister deze alertheid tot uiting te brengen?

De minister acht het uit politiek oogpunt niet opportuun om de Verenigde Staten officieel te benaderen voor wat betreft het Haags Adoptieverdrag en met name de adoptiemogelijkheid voor homoparen. Welke politieke obstakels zijn voor de minister doorslaggevend om de Verenigde Staten niet te benaderen met betrekking tot bilaterale afspraken op dit punt?

Deze leden hebben voorts een vraag over het differentiëren naar inkomen als het gaat om kosten die verbonden zijn aan een adoptie. Kan de minister aangeven waarom hij geen aanleiding ziet om naar inkomen te differentiëren?

De minister geeft aan dat de opschorting van de vergunning vanwege het spoedonderzoek bij de Stichting Flash betreffende adoptie uit Haïti op korte termijn opgeheven kan worden. Als de minister spreekt over «korte termijn»; aan wat voor een termijn moeten deze leden denken? Is het opheffen van de opschorting het gevolg van: een positief beeld dat is ontstaan

van de stichting Flash met betrekking tot adoptie uit Haïti, een gewijzigd beleid of een gewijzigde werkwijze bij de stichting? Als er een positief antwoord kan worden gegeven op deze vraag, hoe is de minister tot dit gewijzigd inzicht gekomen aangezien stichting Flash het afgelopen half jaar geen adopties uit Haïti heeft kunnen realiseren? Als het antwoord op de vraag ontkennend is, wat is dan de reden van deze opheffing?

Tot slot hebben de leden van de PvdA-fractie nog enkele algemene opmerking inzake de brochure «Adoptie van een kind in Nederland». Deze leden hebben geconstateerd dat in de folder «Adoptie van een kind in Nederland» zoals die momenteel door het departement wordt verspreid, melding wordt gemaakt van de mogelijkheid voor één-ouderadoptie binnen een homorelatie, maar dat de gebruikte tekst aanleiding kan geven tot een misverstand. Als algemene voorwaarde voor adoptie staat vermeld dat na adoptie «de familieband met de oorspronkelijke ouder(s) ophoudt te bestaan» (blz. 3) en dat adoptie ook alleen wordt toegestaan «indien het kind van de natuurlijke ouder(s) niets meer te verwachten heeft». De leden van de PvdA-fractie hebben die regel zo begrepen dat die regel wordt getoetst door de rechter met het oog op de aanwezigheid van een natuurlijke vader of een zaaddonor. Wie de voorwaarde uit de folder leest, kan echter denken dat een duo-moeder een kind dat door haar partner is verwekt met behulp van een donor, slechts kan adopteren indien zowel de donor als de natuurlijke moeder elke familierechtelijke band doorsnijdt. Deze leden vragen in dit verband aan de minister of hij bereid is om:

- de tekst van de folder zodanig aan te passen dat dit misverstand (zoals recent beschreven in een interview in de Gaykrant, nr. 479, 24e jaargang, pag. 5-7) wordt weggenomen.
- een aparte folder te laten maken waarin de adoptiemogelijkheden voor homo-ouders apart wordt beschreven
- een evaluatieonderzoek uit te laten voeren naar de ervaring tot nu toe met één-ouderadoptie binnen homorelaties in Nederland waarbij in ieder geval wordt onderzocht hoeveel homo-ouders gebruik maken van de één-ouderadoptieregeling. Welke ervaringen hebben zij? En welke voorwaarden hanteren rechters in de praktijk? De leden vragen aan de minister om de Tweede Kamer daarover uiterlijk 2005 te rapporteren.

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief van de minister van Justitie over interlandelijke adoptie. Deze leden waarderen het zeer dat de minister, alvorens de nota naar aanleiding van het verslag inzake het conflictenrecht adoptie (wetsvoorstel 28 457) naar de Kamer te zenden, het parlement een brief zendt over de meer specifieke materie van de interlandelijke adoptie. De leden van de VVD-fractie wensen met betrekking tot dit onderwerp graag een aantal opmerkingen te plaatsen en een paar vragen te stellen. In de stukken van de begroting van het ministerie van Justitie voor het jaar 2003 wordt vermeld dat uiterlijk in 2006 de benodigde tijd voor het verkrijgen van een

beginseltoestemming is teruggebracht tot een aanvaardbare termijn. Naar aanleiding van het KPMG-rapport van juni 2002 ter zake heeft de minister aangegeven dat deze benodigde tijd op afzienbare termijn wordt verkort tot 12 maanden. De minister voorspelt echter een langere wachttijd in het tweede deel van de procedure (bemiddelingsfase na afgifte van de beginseltoestemming) als het eerste deel van de procedure (tot de afgifte van de beginseltoestemming) wordt versneld. Oorzaak voor deze ontwikkeling is de opeenhoping die zal ontstaan. Kan de minister aangeven of hij binnen de huidige omstandigheden en middelen deze voorspelde opeenhoping alsnog kan vermijden, zo vragen deze leden.

De minister is voornemens een wachtlijst in te voeren bij de aanvraag van een beginseltoestemming, teneinde de druk op de procedures te verminderen. Deze leden menen echter dat daarmee slechts een «papieren» oplossing wordt gevonden om de procedures daadwerkelijk te versnellen. Zoals de minister in zijn brief aangeeft en zoals deze leden opmerken, wordt de facto de procedure niet verkort. Er wordt slechts een element aan de voorkant van de procedure aangeplakt. Kan de minister aangeven wat de concrete effecten zijn van het invoeren van een wachtlijst?

Daarnaast vragen deze leden of de voorgenomen wachtlijst ten aanzien van de aanvraag van de beginseltoestemming deel gaat uitmaken van de aanvaardbare termijn voor het verkrijgen van de beginseltoestemming, zoals in de begrotingsstukken is aangekondigd. Is het gerechtvaardigd om de kosten van de voorlichtingscursus op de aspirant-adoptiefouders af te wentelen, indien er geen verkorting van die termijn plaatsvindt? Als de 12 maanden termijn niet wordt gehaald, krijgen de aspirant-adoptiefouders dan een deel van de kosten van de voorlichtingscursus terug, zo vragen deze leden.

De minister geeft aan dat, ondanks het versnellen van een deel van de procedure, de totale adoptieprocedure niet wordt versneld. De minister geeft als reden aan dat het aantal kinderen dat voor adoptie beschikbaar is, structureel kleiner is dan het aantal personen dat een kind wil adopteren. De leden van de VVD-fractie vragen de minister dit toe te lichten.

De leden van de LPF-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de minister van Justitie en hebben naar aanleiding daarvan een paar vragen en opmerkingen. De leden van de LPF-fractie hebben op de brief van de minister van Justitie (Kamerstuk 28 457 nr. 5) een reactie ontvangen van de heer drs. G.J. van Oel. De heer Van Oel stelt op pagina 2 van zijn brief: «Daarnaast is het totaal aantal kinderen dat ter adoptie wordt afgestaan wereldwijd enorm veel groter dan het aantal dat daadwerkelijk geadopteerd wordt». In zijn brief schrijft de minister echter dat het aantal kinderen dat voor adoptie beschikbaar is structureel kleiner is dan het aantal personen dat een kind wil adopteren. Beschikt de minister over andere informatie, of bedoelt de minister een onderscheid te maken tussen het absolute aantal (als bedoeld door Van Oel) en het beschikbare aantal (mede in verband met de regelgeving in de herkomstlanden en wellicht ook in Nederland)? Deze leden verzoeken de minister inzicht te verstrekken in zijn cijfermateriaal inzake de gemelde aantallen, zulks bij voorkeur over de laatste tien jaar.